

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce **B. P.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 15.6.2015, č. j. MSK 63414/2015,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, a to ve výroku o náhradě škody. Uvedeným rozhodnutím bylo rozhodnuto o odvolání žalobce, jakožto poškozeného proti rozhodnutí Komise k projednávání přestupků obce Ludgeřovice č. j. KKPP/17/2014 ze dne 31.3.2015, přičemž odvolání žalobce směřovalo proti části výroku týkajícího se viny a uložení povinnosti k náhradě nákladů řízení a dále odvolání směřovalo proti výroku, jímž byl žalobce s nárokem na náhradu škody odkázán na řízení občanskoprávní. Žalovaný odvolání žalobce proti části výroku týkajícího se viny a uložení povinnosti k náhradě nákladů řízení jako nepřípustné zamítl (výrok první) a ve vztahu k výroku ve věci náhrady škody bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně změněno takto: „Pan B. P. se dle ust. § 70 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, odkazuje se svým nárokem na náhradu škody (560,- Kč + 3.080,- Kč + 3.250,- Kč) na soud ve věcech

občanskoprávních.“ (výrok druhý). Žalobce v žalobě a jejím doplnění namítal, že v řízení u správního orgánu prvního stupně dostatečně prokázal část svého nároku na náhradu škody, a to příslušnými listinami o ceně za ošetření zubu a za instalaci dvou zubních korunek. Další část nároku na bolestné způsobené ztrátou a vytržením dvou zubů prokázat nemohl, neboť podle zdravotní pojišťovny se bolestné vyčíslí až po rozhodnutí přestupkové komise.

Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že žalobce ani přes výzvu správního orgánu I. stupně nedoložil doklady, na základě nichž by bylo možné přesně vzniklou škodu vyčíslit. Ačkoliv je možné v rámci řízení o přestupku projednat případnou vzniklou škodu, jedná se o řízení adhezní povahy, jehož smyslem je uznat nárok na náhradu škody za předpokladu, že ji lze zjistit bez větších složitostí, přičemž důkazní břemeno leží na poškozeném, nikoliv na správním orgánu prvního stupně. Správní orgán I. stupně odkázal žalobce na civilní soud s ohledem na to, že žalobce nedoložil podklady, z nichž by bylo možné objektivně určit výši majetkové újmy, jež mu byla spácháním přestupku způsobena. Takovýto postup je na místě, pokud správní orgán I. stupně vyhodnotil, že zjišťování škody by řízení zatížilo způsobem, který není v souladu s účelem zákona. Správní orgán I. stupně tento svůj závěr odůvodnil, tudíž nevyvstal důvod dané rozhodnutí v této části rušit. Vzhledem k tomu, že správní orgán I. stupně neformuloval výrok o nároku na náhradu škody zcela přesně, resp. nebylo uvedeno, z jakého zákonného ustanovení vyplývá postup pro odkaz, změnil žalovaný výrok rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, a to upřesněním na právní úpravu. Žalobce nebyl nijak na svých právech zkrácen, neboť svůj nárok může uplatnit v civilním řízení.

Krajský soud se nejprve zabýval otázkou, zda žalobu podal žalobce u soudu včas. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobou napadené rozhodnutí bylo doručeno žalobci 25.6.2015. Poslední den dvouměsíční lhůty pro podání žaloby uvedené v § 72 odst. 1 s.ř.s. zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, uplynul dnem 25.8.2015. Žalobce sice v této věci žalobu podal u soudu osobně až 23.12.2015, avšak krajský soud zjistil, že žalobce podal žalobu na přezkoumání předmětného rozhodnutí žalovaného již dříve, a to u Okresního soudu v Opavě. Věc byla vedena u Okresního soudu v Opavě pod sp. zn. 37C 169/2015. Z uvedeného spisu krajský soud zjistil, že podací razítko soudu na žalobě obsahuje údaj o tom, že žaloba byla soudu doručena poštou a došla soudu dne 27.8.2015. Okresní soud v Opavě ovšem neponechal ve spise obálku, v níž žaloba byla soudu doručena a nebylo možno tak seznat, kterého dne byla podána k poštovní přepravě. Z ust. § 40 odst. 4 s.ř.s., zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence. Žalobce na dotaz soudu uvedl, že předmětnou žalobu zaslal Okresnímu soudu v Opavě doporučeně, ovšem podací lístek o odeslání zásilky již nemá k dispozici. Žalobu podal k poštovní přepravě dne 24.8.2015, kdy ji sepisoval, jak plyne z textu žaloby. Z předmětného spisu Okresního soudu v Opavě dále plyne, že usnesením ze dne 26.10.2015, č. j. 37C 169/2015-6 bylo řízení zastaveno s odůvodněním, že se nejedná o věc, kterou by bylo možné projednat v občanském soudním řízení, ale o přezkoumání rozhodnutí vydaného právnickou osobu v oblasti veřejné správy, k čemuž je dle § 3 odst. 1 s.ř.s. příslušný krajský soud, současně soud rozhodl o nákladech řízení. Na tomto místě krajský soud konstatuje, že žaloba, kterou podal žalobce u Okresního soudu v Opavě nebyla úplná, absentovaly v ní náležitosti dané § 71 s.ř.s., zákona č.

150/2002 Sb. soudního řádu správního. Jestliže Okresní soud v Opavě i za tohoto stavu, kdy žaloba neměla všechny náležitosti, a aniž by odstraňoval její vady, rozhodl o zastavení řízení, neboť vyhodnotil, že není k jejímu projednání věcně příslušný, měl současně rozhodnout o postoupení věci Krajskému soudu v Ostravě. Krajský soud na základě popsaných okolností, tedy i skutečností, že ve spise Okresního soudu v Opavě se nenachází obálka, v níž byla doručována poštou a žalobce uvedl, že ji sepisoval 24.8.2015, jak plyne z data uvedeného v textu žaloby, 24.8.2015 a téhož dne ji podal k poštovní přepravě, přičemž její doručení soudu dne 27.8.2015 odpovídá standardní lhůtě, v níž pošta doručuje zásilky, dospěl soud k závěru, že nelze klást k tíži žalobce skutečnost, že Okresní soud v Opavě do spisu nezažurnalizoval obálku, v níž byla poštou zaslána předmětná žaloba, a ani tu skutečnost, že si neuchoval doklad o jejím odeslání. Na základě všech výše uvedených okolností krajský soud uzavírá, že za řádně a včas podanou žalobu je nutno považovat předmětné podání doručené Okresnímu soudu v Opavě ve věci sp. zn. 37C 169/2015.

Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.r.s.), dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Ze správních spisů zjistil krajský soud následující pro věc právně významné skutečnosti. Komise k projednávání přestupků obce Ludgeřovice rozhodnutím ze dne 31.3.2015, č. j. KKPP/17/2014 uznala p. J. V. vinným ze spáchání přestupku podle § 49 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích, uložila mu napomenutí a povinnost uhradit náklady řízení částkou 1.000,- Kč. Dále bylo rozhodnuto, že p. B. P. (žalobce) se s nárokem na náhradu škody odkazuje na řízení občanskoprávní, přičemž správní orgán dovodil, že z žalobcem předložených listin nelze nikterak učinit jednoznačný závěr, že prokazují jeho nárok na náhradu škody. Poukázal na to, že žalobce byl vyzván, že tento nárok má vyčíslit a prokázat listinami, což učinil neúplně. Poukázal na to, že předložené listiny nejsou opatřeny datem. Příjmový doklad z 26.9.2014, v němž je uvedeno příjmení žalobce, má údaj o účelu platby nečitelný. Z těchto důvodů správní orgán I. stupně odkázal žalobce, jakožto poškozeného na řízení občanskoprávní. Toto rozhodnutí žalobce napadl odvoláním, o němž žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 15.6.2015, č. j. MSK 63414/2015. Výrok správního orgánu o náhradě škody žalovaný změnil tak, že žalobce odkázal dle § 70 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, se svým nárokem na náhradu škody (560,- Kč + 3.080,- Kč + 3.250,- Kč) na soud ve věcech občanskoprávních. V odůvodnění rozhodnutí citoval ust. § 70 odst. 1 a 2 zákona o přestupcích a uvedl, že ačkoli žalobce – poškozený – doložil určité listinné podklady, které považoval za dostatečné k prokázání výše způsobené škody obviněným, neprokázal jimi, že výdaje, které dle předložených dokladů uplatňoval, skutečně vynaložil na úhradu následků jednání obviněného. Žalovaný konstatoval, že tvrdil-li žalobce, že na dokladech není uvedeno datum, jelikož tyto zpoplatněné zákroky mu byly prováděny v minulosti, žalovaný poznamenal, že je nutné zohledňovat, jestli pouze jednáním obviněného došlo k poškození zubů, či se tak stalo ve spojitosti s tím, že zubní korunky byly už nějakou dobu užívány, a tedy i časem opotřebený, a že tedy žalobce neprokázal, že k poškození zubních korunek došlo jednáním obviněného. Zdůraznil, že poškozený musí brát na zřetel, že v daném případě tuto skutečnost musí prokázat on, jelikož v rámci

přestupkového řízení není pro takovéto dokazování prostor. Tento závěr plyne z povahy adhezního řízení o náhradě škody. Poukázal na to, že aktuální právní úprava umožňuje vypořádat škodní vztahy mezi poškozeným a obviněným, ale má své limity spočívající v tom, že důkazní břemeno leží na poškozeném. Správní orgán nemá povinnost prostřednictvím dokazování zjišťovat vzniklou škodu, a proto odkázal poškozeného na soudní orgán.

Ze správního spisu bylo dále zjištěno, že protokol o ústním jednání Komise k projednání přestupků obce Ludgeřovice ze dne 14.1.2015 obsahuje poučení žalobce, že v případě uplatnění nároku na náhradu škody bude nutné doložit výši požadované částky a tuto doložit příslušnými doklady od ošetřujícího lékaře. Protokol je žalobcem podepsán. Na toto poučení reagoval žalobce přípisem ze dne 14.1.2015, který je zažurnalizován ve správním spise na č. I. 12. V tomto podání k nároku na náhradu škody žalobce toliko popisoval, jaké zranění utrpěl, že na prasklém zubu měl instalovanou korunku, její obnovení už nebylo možné provést, neboť prasklý zub mu musel být vytržen. Dále uvedl, že 24.11.2014 mu znovu musela být upevněna korunka prvně ošetřeného zubu, byla mu způsobena škoda na zdraví, a to ztrátou zubu a škoda finanční způsobena investicemi do zhotovení a instalování korunky na zubu, který musel být vytržen, a dále způsobena jeho investicemi do upevnění druhé korunky a do ošetření dalšího zubu. Na č. I. 14 správního spisu je vyrozumění správního orgánu I. stupně ze dne 19.1.2015, doručené žalobci 3.2.2015, že je jako poškozený upozorněn, že může v řízení uplatnit nárok na náhradu škody a doložit přesné vyčíslení škody. Na č. I. 17 je úřední záznam ze dne 3.2.2015 o tom, že žalobce nahlížel do spisu správního orgánu I. stupně. Z protokolu o ústním jednání ze dne 4.2.2015 na č. I. 20 správního spisu plyne, že obviněný J. V. kromě jiného vypověděl, že obdržel od žalobce SMS s požadavkem na úhradu ulomené korunky, tuto škodu žalobci nezaplatil, protože popírá, že by mu poranění zubů způsobil. Co se týče nároku na náhradu škody, je ve správním spise správního orgánu I. stupně dále listina, a to podání žalobce ze dne 21.2.2015 doručené správnímu orgánu 24.2.2015, v němž žalobce uvádí, že obviněného informoval o poškození zubů, dále žalobce popisoval, kdy byl ošetřen svým zubním lékařem, že ošetření spočívalo v upevnění korunky, ošetření protějšího uštípeného zubu a v instalaci plomby, dále popisuje, že prasklý zub mu musel být vytržen, ošetření zubu spočívalo ve znovu upevnění korunky. V tomto podání ani v jiném podání žalobce ve spise nejsou žádná konkrétní tvrzení o tom, jakou částku z titulu náhrady škody vůči obviněnému uplatňuje co do důvodu i výše, tedy žalobce nespecifikoval, za co konkrétně náhradu škody požaduje a v jaké výši mu vznikla, jeho tvrzení jsou neúplná. Žalobce doložil toliko fotokopii listin označených jako cenová rekapitulace, první z nich obsahuje osobní údaje žalobce, nečitelný otisk razítka MUDr. L. L., dále text inlay kořenová, jeden kan, korunka fasetovaná – meta, dále jsou uvedeny údaje o celkové ceně, množství, jakou částku hradí pojišťovna a jakou pacient, s tím, že pacient celkově hradí 3.080,- Kč. Na listině je ručně dopsáno datum 13.11.2006. Druhá listina s označením cenová rekapitulace obsahuje kromě osobních údajů žalobce text korunka fasetovaná – meta, údaj o celkové ceně, jakou částku hradí pojišťovna a jakou pacient s tím, že pacient celkově uhradí 3.250,- Kč.

Žalobce dále u jednání soudu uvedl, že má k dispozici příjmový pokladní doklad z 26.9.2014, který je uveden v rozhodnutí žalovaného, ovšem ve správním spise se nenachází. Soud provedl uvedenou listinou důkaz a zjistil z ní, že se jedná o příjmový pokladní doklad vystavený L.L., zubním lékařem dne 26.3.2014, žalobci byla vyúčtována

částka 560,- Kč a jako účel platby je uvedeno „starfil výplň“.

Žalobce dále k důkazu navrhl lékařskou zprávu z 5.4.2016. Tento důkaz soud neprovedl, neboť soud dle ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, přičemž předmětná lékařská zpráva se vztahuje k období po datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí.

U jednání žalobce dále uvedl, že částku 560,- Kč dle příjmového pokladního dokladu z 26.9.2014 vynaložil v souvislosti s poškozením zdraví J. V. Co se týče cenové kalkulace na předmětných dvou listinách založených ve správním spise, jedná se o náklady, které zubnímu lékaři uhradil, a to ještě před poškozením zdraví na zhotovení korunek, které mu byly jednáním Jiřího Vaňka poškozeny. Vznikla mu tak újma ve výši, kterou investoval na zhotovení korunek před škodnou událostí.

Podle ust. § 70 odst. 1 zákona o přestupcích, zákona č. 200/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů, uplatnil-li ten, komu byla přestupkem způsobena majetková škoda, nárok na její náhradu v řízení o přestupku, nebo u orgánu policie v trestním řízení, pokud věc byla postoupena správnímu orgánu k projednání a nejde o přestupek, který se projedná jen na návrh (dále jen „poškozený“), působí správní orgán, který přestupek projedná k tomu, aby byla škoda dobrovolně nahrazena.

Podle ust. § 70 odst. 2 téhož zákona, jestliže škoda a její výše byla spolehlivě zjištěna a škoda nebyla dobrovolně nahrazena, uloží správní orgán pachateli přestupku povinnost ji nahradit; jinak odkáže poškozeného s jeho nárokem na náhradu škody na soud nebo jiný příslušný orgán.

Krajský soud předně konstatuje, že z citovaného obsahu správního spisu plyne, že správní orgán prvního stupně řádně žalobce, jakožto poškozeného vyrozuměl o možnosti uplatnit v rámci přestupkového řízení nárok na náhradu škody a také o povinnosti ji co do důvodu a výše doložit. Správní orgány postupovaly správně, když žalobce v souladu s ust. § 70 odst. 2 zákona o přestupcích odkázaly s nárokem na náhradu škody na soud. Učinily tak v situaci, kdy výše škody nebyla ve správním řízení spolehlivě zjištěna. Především žalobce dostatečně netvrdil rozhodující skutková tvrzení odůvodňující vznik a výši požadované náhrady škody. Jinými slovy řečeno, svůj nárok na náhradu škody žalobce řádně nespecifikoval. Neuvedl výši peněžitě náhrady, kterou po obviněném v souvislosti se škodnou událostí požaduje a za co konkrétně. Správní orgány zcela správně dovodily, že škoda a její výše nebyla spolehlivě zjištěna, a proto žalobce, jakožto poškozeného s jeho nárokem na náhradu škody odkázaly na soud. Soud neshledal žádné vady řízení, pro které by byl povinen rozhodnutí zrušit a žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

O nákladech řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a procesně úspěšný žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **I z e** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou

vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 23.8.2016

**Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně**